

tinget, hvor vi også har fået vedtaget nogle ganske spændende ting. Og jeg synes, det parlamentarisk er smukt, at et af Folketingets mindste partier på den måde kan gå ind og få afgørende indflydelse på tingene. Der ville være mange steder i udlandet, hvor det ville være helt utænkeligt.

Udgangspunktet her for denne debat er jo diskussionen om, hvorvidt der har været en skæv udvikling i antallet af statslige arbejdspladser imellem hovedstaden og provinsen på det sidste. Jeg skal ikke gå ind i diskussionen om tallene. Det, der i hvert fald kan dokumenteres nu, er, at de allersidste år er der kommet en større skævhed i den økonomiske udvikling imellem hovedstaden og den øvrige del af landet. Det vil sige, at forskellene nu bliver større, hvor de for få år siden blev mindre. Og det betyder, at der er behov for at se på de statslige arbejdspladser og placeringen af dem, for det har nemlig nogle økonomiske, erhvervsøkonomiske konsekvenser rundt omkring i regionerne.

AKF præsenterede i september måned sidste år en rapport, som hed »Regionale konsekvenser af øget statslig aktivitet i Vestdanmark«, og der opstiller de i denne undersøgelse nogle modeller, som er overordentlig interessante, hvor man tager udgangspunkt i, at en statslig aktivitet jo skal finansieres af en statslig skat, som bliver opkrævet over hele landet. Og opkrævning af skat betyder en dæmper på den økonomiske vækst, altså ens over hele landet.

Men når man så placerer en statslig aktivitet, har det altså en positiv konsekvens for det lokale område, hvor placeringen sker. Der kommer der øget beskæftigelse, der kommer øget efterspørgsel, og der bliver startet en bevægelse, som er overordentlig positiv over for den pågældende region.

Nu skal vi ikke have den regionalpolitiske debat i dag, men den problemstilling her har for mig og for Det Konservative Folkeparti været afgørende for at gå ind og være med til at placere de statslige arbejdspladser mere ligeligt over hele Danmark. Det mener vi at der er behov for.

Vi bør tilstræbe, vi bør aktivt arbejde for, at forskellene i Danmark bliver mindre og ikke større. Det er godt for Danmark, hvis de bliver mindre. Det er skidt, hvis de bliver større.

Der er så fremsat et forslag til vedtagelse, og jeg kan forstå, at samtlige partier i Folketinget nu står bag. Jeg blev lidt i tvivl, da jeg hørte de forskellige indlæg af hr. Klaus Hækkerup, men jeg kan forstå, at det nu igen er sat på plads. Det

eneste, vi mangler nu, er så begejstringen. Men altså formelt står Socialdemokratiet bag ved vedtagelsen, og jeg er utrolig glad for, hvis et enigt Folketing virkelig flytter hegnspælene efter denne debat i Danmark.

Forslaget til vedtagelse synes jeg er et godt forslag med de tre led, at vi ser på det fremtidige, de beslutninger, der skal tages om arbejdspladser – hvordan kan vi dér tilgodese de egne af landet, hvor udviklingen er svagest? – dernæst analysen, som vi skal have inden årsskiftet, og så de konkrete planer om at flytte statslige arbejdspladser. Det bliver nu vedtaget, og det må regeringen jo så være forpligtet af.

Derfor synes jeg, at man kan sige: I dag gør det virkelig en forskel, det, vi foretager os her i Folketinget. Nu skal der konkret tages fat på at skabe en mere ligelig udvikling imellem regionerne i Danmark, og det hilser vi fra konservativ side med meget stor tilfredshed.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg vil også gerne spørge hr. Knud Erik Kirkegaard om det forslag til vedtagelse, som vi er enige om skal vedtages. Hvad lægger Det Konservative Folkeparti ordene »et antal eksisterende statslige arbejdspladser«? Hvad taler vi om her? Er det et antal styrelser, er det et antal direktorater, er det et eller andet antal arbejdspladser, 1.000 eller 1.500, eller hvad lægges der i det?

Og så vil jeg også godt spørge Det Konservative Folkepartis ordfører om, hvad der lægges i ordene »de dele af landet, hvor udviklingen er svagest«. Hvad lægges der i begrebet svagest? Hvad er det for parametre, vi skal gå ind at måle på?

Jeg vil godt sige, at den forklaring, vi fik fra hr. Harald Kjølner om, at det svageste var Bornholm, synes jeg ikke var nogen god besvarelse.

Jeg vil godt bede hr. Knud Erik Kirkegaard om at forholde sig til de parametre, vi normalt snakker om, når vi drøfter regionalpolitisk udvikling.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Til hr. Klaus Hækkerup: Det er ikke tilfældigt, at formuleringen, som vi jo så er enige om, er så forsigtig, som den er, for det at udflytte arbejdet er ikke nogen let sag. Det er en tung beslutning at træffe. Det har vidtrækkende konsekvenser